

DOSAR NR. 1875/2/2013

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI-SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS
ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
SENTINȚA CIVILĂ NR. 1751
ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN 29.05.2013
COMPLETUL CONSTITUIT DIN:
PREȘEDINTE: IONUȚ CRISTIAN GĂINĂ
GREFIER: ELENA SUZANA MUTU

Pe rol se află soluționarea cererii în contencios administrativ și fiscal formulate de reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII în contradictoriu cu pârâtul MIRON RADU, având ca obiect acțiune în constatare OUG nr. 24/2008.

La amânări fără discuții, la prima strigare a cauzei, la apelul nominal făcut în ședința publică a răspuns reclamantul, prin consilier juridic, cu delegație la dosar și pârâtul, prin avocat [REDACTAT], cu împuternicire avocațială la dosar.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care,

Avocatul pârâtului învederează Curții faptul că, fiind o acțiune în constatare pe noua procedură, a constatat că pârâtul a formulat întâmpinare, fiind depusă la dosar fără a se consulta cu avocatul și incompletă.

Totodată, precizează că a fost angajat de trei zile în cauză și nu a studiat dosarul, motiv pentru care solicită acordarea unui termen de judecată scurt pentru a lua cunoștință de întâmpinare pentru a-și pregăti apărarea și probele admisibile pe noua procedură.

Consilierul juridic al reclamantului, față de cererea de amânare a cauzei formulată de pârât, prin avocat, arată că, având în vedere faptul că acțiunea a fost depusă la data de 07.03.2013, iar reclamantul a răspuns la întâmpinare la data de 05.04.2013, pârâtul a avut timp suficient pentru a-și angaja avocat și pentru a se apăra.

Avocatul pârâtului solicită comunicarea răspunsului la întâmpinare.

Curtea detașează filele 34-37 din dosar, reprezentând al doilea exemplar al răspunsului la întâmpinare depus de reclamant, pe care îl înmânează avocatului pârâtului.

Referitor la cererea de amânare formulată de pârât, prin avocat, Curtea o respinge ca neîntemeiată, având în vedere că pârâtul nu a invocat motive excepționale, astfel că nu sunt îndeplinite condițiile art. 222 din Noul Cod de procedură civilă în vederea amânării cauzei pentru lipsă de apărare.

Curtea, având în vedere că nu există motive de amânare fără discuții a cauzei, lasă dosarul la a doua strigare.

La a doua strigare a cauzei, la apelul nominal făcut în ședință publică a răspuns reclamantul, prin consilier juridic, cu delegație la dosar și pârâtul, prin avocat [REDACTAT], cu împuternicire avocațială la dosar.

Curtea arată că se trece la faza cercetării procesului, iar art. 238 din Noul Cod de procedură civilă prevede obligativitatea estimării duratei necesare cercetării procesului și acordă cuvântul pe acest aspect, respectiv pe probe.

Consilierul juridic al reclamantului solicită încuviințarea înscrisurilor de la dosar.

Avocatul pârâtului arată că solicită probe, deoarece din documentația depusă de C.N.S.A.S. nu rezultă motivația pentru care fostul ofițer Miron Radu ar trebui declarat lucrător al securității, care, potrivit definiției, a încălcat și suprimat drepturi și libertăți civile. Materialul se referă la o sentință penală prin care pârâtul a fost condamnat la 5 ani închisoare pentru infracțiunea de defăimare și contestarea regimului socialist. În momentul când s-a eliberat, nu Miron Radu este cel care a deschis un dosar de urmărire penală, ci serviciul 150 de la Inspectoratul de Securitate al Municipiului București, care i-a luat o declarație, i-a spus că nu mai asculte „Europa Liberă” și l-a scos afară în stradă. În 1985, când s-a angajat ca strungar la Steaua Roșie, Miron Radu a constatat că este un pericol pentru colectivitatea în care a fost încadrat.

Astfel, pentru a dovedi că acțiunea este neîntemeiată, solicită depunerea de către reclamant a documentelor care atestă faptul că individul D.N., respectiv [REDACTAT] era un simbol al luptei anticomuniste și un ascultător al „Europei Libere”, precum și faptul că atunci când reclamantul se afla în penitenciar, unitatea militară nr. 44, K, fostul S.I.F.A. al penitenciarului Galați nu a semnalat nici un pericol. Prin urmare, solicită depunerea înscrisurilor care au stat la baza deschiderii dosarului de urmărire informativă „anarhistul”.

În concluzie, solicită admiterea probei cu înscrisuri prin care C.N.S.A.S.-ul să dovedească că a fost lipsită de temei supravegherea din anul 1985 până în anul 1986, când s-a clasat dosarul „anarhistul”.

Curtea estimează durata cercetării procesului, în baza art. 238 alin. 1 din Noul Cod de procedură civilă, la un termen de 6 luni și acordă cuvântul reclamantului pe probe.

Consilierul juridic al reclamantului arată că se opune administrării probei solicitate de pârât, prin avocat, deoarece nu are nicio relevanță în cauză activitatea lui [REDACTAT]. Precizează că ei se referă la cauza de față în care Miron Radu a instrumentat dosarul informativ nr. 23444/P/434, ulterior perioadei de detenție, astfel că pe ei îi interesează activitatea lui Miron Radu în acest dosar și nu în alte dosare.

Avocatul pârâtului reiterează solicitarea privind depunerea înscrisurilor de la C.N.S.A.S., la care s-a referit, întrucât sunt relevante în cauză, precizând că au existat și cazuri de respingere a acțiunii introduse de C.N.S.A.S.

Consilierul juridic al reclamantului arată că dosarul „anarhistul” la care se face referire în nota de constatare a fost instrumentat de alți ofițeri. Mai arată că dl.

██████████ a fost condamnat politic doar pentru că avea comentarii nefavorabile și asculta „Europa Liberă”, deci tot pentru motive politice, nu pentru motive de siguranță națională și securitate a statului, astfel că nu vede relevanța depunerii acestor documente.

Avocatul pârâtului invocă egalitatea de arme, de mijloace de apărare și solicită să se verifice dacă există documentele solicitate la C.N.S.A.S.

Consilierul juridic al reclamantului arată că în cauză este vorba despre activitatea lui Miron Radu și nu a lui ██████████.

Interpelat fiind cu privire la faptul dacă solicită depunerea dosarului „anarhistul”, avocatul pârâtului arată că solicită de la C.N.S.A.S. motivația și planul de măsuri inițiale, în ceea ce privește întreaga activitate a lui D. N.

Curtea, deliberând, respinge solicitarea de probatorii formulată de avocatul pârâtului, având în vedere că motivația cu care s-a deschis dosarul de urmărire față de pârât rezultă din înscrisurile de la dosarul cauzei, depuse de reclamant.

De asemenea, Curtea încuviințează înscrisurile depuse la dosarul cauzei de către reclamant, ca probe, considerându-le concludente soluționării cauzei.

La interpelarea Curții, părțile, prin apărători arată că nu mai au alte solicitări.

Curtea declară cercetarea procesului încheiată.

La solicitarea Curții, părțile arată că sunt de acord ca dezbaterea fondului să se facă la termenul de azi.

Curtea, având în vedere acordul părților, urmează să treacă la dezbaterea fondului.

Având cuvântul, consilierul juridic al reclamantului solicită admiterea acțiunii, constatarea existenței calității de lucrător al securității pentru pârâtul Miron Radu și a faptului că cele două condiții prevăzute de art. 2 din O.U.G. nr. 24/2008 sunt îndeplinite, respectiv calitatea de ofițer contestată de pârât și măsurile luate împotriva unei persoane condamnate politic, care a fost urmărită și încarcerată, încălcându-i-se, astfel, dreptul la viața privată.

Avocatul pârâtului solicită respingerea acțiunii, ca neîntemeiată, arătând că Miron Radu nu a deschis, nu a instrumentat și nu a procesat materialul informativ care a stat la baza deschiderii dosarului de urmărire „anarhistul”, ci doar a contribuit cel mult cu informații, date la acest material informativ. Contribuțiile aduse ulterior anului 1985, când a venit ca strungar în obiectivul Steaua Roșie, sunt de natură să nu conducă la acel aspect care să lămurească instanța că pârâtul ar fi fost lucrător de securitate, ci în calitate de ofițer, a făcut o muncă de influențare pozitivă și de ajutorare a condamnatului ██████████, care trebuia să se reintegreze în societate după 5 ani de închisoare, care și-a arătat obediența față de un regim. Din materialele informative rezultă faptul că era un element cinstit și nimic legal de politică, nu a fost membru P.C.R., fără cheltuieli de judecată.

Curtea reține cauza spre soluționare.

CURTEA

Prin acțiunea înregistrată pe rolul Curții de Apel București – Secția a VIII-a Contencios Administrativ și Fiscal sub nr. 1875/2/2013 din 08.03.2013 reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității a solicitat instanței să aprecieze asupra calității de lucrător al Securității în ceea ce îl privește pe pârâțul Miron Radu.

În motivarea acțiunii, reclamantul a arătat următoarele:

În fapt, prin cererea nr. P 639/09/08.04.2010, adresată C.N.S.A.S de către domnul [REDACTAT], se solicita verificarea sub aspectul constatării calității de lucrător al Securității, pentru ofițerii sau subofițerii care au contribuit la instrumentarea dosarului fond informativ nr. I 234464 (cotă C.N.S.A.S.). În acest dosar, domnul Miron Radu a întocmit documente care se regăsesc în volumul 1, la filele 67, 70 - 75. Ținând cont de prevederile art. 1 alin. 7 din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, cererea formulată este legală.

În fapt, așa cum rezultă din cuprinsul Notei de Constatare nr. DI/1/2680/16.11.2012, precum și al înscrisurilor atașate acțiunii, domnul Miron Radu a avut gradul de maior în cadrul Securității Municipiului București, Serviciul 220 (1985,1986).

În această calitate, în contextul urmăririi informative a unei persoane semnalate pentru „comentarii nefavorabile la adresa unor realizări din țara noastră și a unor denaturări preluate de la emisiunile postului de radio <Europa Liberă>”, domnul Miron Radu a derulat o serie de măsuri precum:

- > „încadrarea informativă a acestuia la locul de muncă cu rezidentul <TRAIAN> și sursa <NICOLAE>. Prin rezidentul <TRAIAN> se va urmări comportarea și manifestările acestuia la locul de muncă, dacă continuă să colporteze emisiunile posturilor de radio străine. Prin sursa <NICOLAE> se vor stabili încadrarea acestuia în programul de lucru al întreprinderii, relațiile mai apropiate pe care și le creează în cadrul întreprinderii”,
- > investigații la domiciliul obiectivului;
- > interceptarea corespondenței interne și externe .

Punerea în practică a acestor măsuri este confirmată prin Raportul cu propunere de închidere D.U.I. Anarhistul și clasarea materialelor la C.I.D. din data de 19.03.1986.

Raportat la cele enunțate mai sus, reclamantul arată că, prin urmărirea unor persoane cu ajutorul informatorilor și prin aplicarea unor măsuri ca cele citate anterior, pârâțul a obținut date referitoare la anturajul, preocupările și viața de zi cu zi a celui urmărit. Prin urmare, derularea unor astfel de măsuri presupunea implicarea ofițerului în obținerea informațiilor primite.

Nu prezintă relevanță dacă informațiile au fost obținute prin presiuni sau prin mijloace mai puțin violente. Important este faptul că simpla obținere a unor

informații cu caracter personal referitoare la cei urmăriți de Securitate fără cunoștința și fără acordul acestora și pentru motive care nu aveau de a face cu apărarea intereselor naționale, constituia o violare a dreptului la viață privată.

De asemenea, legiuitorul nu condiționează reținerea calității de lucrător al Securității de existența unei pluralități de acte abuzive, în sensul legii, fiind de ajuns, pentru a respecta exigențele definiției legale, și întrunirea condițiilor cerute chiar și în ceea ce privește un singur caz instrumentat de persoana verificată.

Față de aceste considerente, practica judecătorească a statuat că încălcarea unor drepturi, în sensul art. 2 lit. a din O.U.G. nr. 24/2008, în forma modificată prin Legea nr. 293/2008, nu presupune în mod obligatoriu existența unor măsuri dure luate împotriva celor urmăriți de Securitate.

Încălcarea dreptului la viață privată s-a produs în momentul în care Securitatea, cu sprijinul pârâtului, a pătruns în intimitatea persoanelor urmărite, fără acordul acestora și fără ca ei să afle, ulterior, că informații privitoare la intențiile, preocupările și viața lor de zi cu zi ajungeau să fie cunoscute, în amănunt, de către o autoritate represivă a fostului regim. De asemenea, violarea acestui drept s-a produs prin toate celelalte măsuri la care pârâtul a recurs în activitatea sa de lucrător al fostei Securități.

Față de cele expuse anterior, reclamantul arată că este utilă următoarea precizare: definiția legală a noțiunii de lucrător nu presupune situațiile în care respectivele persoane (ofițeri, subofițeri) încălcau întregul sistem juridic în vigoare înainte de 1989, ci doar cazurile în care aceștia suprimau sau îngrădeau „drepturi și libertăți fundamentale ale omului”. Din punctul de vedere al legiuitorului, este irelevant dacă aceste încălcări sau limitări aveau susținere legală sau regulamentară. Altfel spus, un angajat al Securității care, respectând instrucțiunile din acea vreme, ar fi instrumentat un dosar încălcând, pe motive politice, drepturi și libertăți fundamentale stipulate de Constituția de la acea dată, precum și de normele internaționale, la care România era parte, respectivul se înscria în sfera lucrătorilor Securității, în sensul prevederilor O.U.G. nr. 24/2008 cu modificările și completările ulterioare.

Așa cum reiese din toate documentele cuprinse în Nota de Constatare amintită anterior, activitatea domnului Miron Radu se remarcă prin acțiunile ce au avut ca efect îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Activitățile desfășurate de către domnul Miron Radu, în calitate de angajat al fostei Securități, au îngrădit dreptul la secretul corespondenței, viața privată, prevăzute de art. 33 din Constituția României din 1965, coroborat cu art. 17 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice.

Pentru argumentele prezentate anterior, reclamantul consideră că sunt asigurate condițiile impuse de legiuitor prin art. 2 lit. a din O.U.G. nr. 24/2008 aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, pentru a se putea constata calitatea de „lucrător al Securității”. Astfel, norma citată impune îndeplinirea următoarelor condiții pentru a se putea reține calitatea invocată:

1. Persoana să aibă calitatea de ofițer, inclusiv acoperit, sau subofițer al Securității în perioada 1945-1989. Or, în speța dată, această condiție este asigurată deoarece, domnul Miron Radu a avut gradul de maior în cadrul Securității Municipiului București, Serviciul 220 (1985, 1986).

2. În calitatea menționată la punctul 1, să fi desfășurat activități prin care a suprimat sau a îngădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului. Și această condiție este asigurată prin acțiunile expuse pe larg anterior.

Așa cum se poate observa, toate măsurile întreprinse de către domnul Miron Radu au încălcat flagrant drepturi și libertăți fundamentale ale omului garantate prin legile în vigoare și la acea dată. Acțiunile întreprinse de către domnul Miron Radu au presupus încălcări grave ale dreptului fundamental la viață privată.

În drept, acțiunea se întemeiază pe conținutul articolelor: art. 1 alin. 7, art. 2 lit. a, art. 8 lit. a, art. 11 alin. 1 din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, coroborate cu art. 27 alin. 1 și alin. 5, art. 35 alin. 5 lit. a din Regulamentul de organizare și funcționare al C.N.S.A.S., adoptat prin Hotărârea Colegiului C.N.S.A.S. nr. 2/2008, precum și pe dispozițiile art. 194 al Codului de Procedură Civilă.

Pentru aceste motive, reclamantul a solicitat instanței să aprecieze asupra calității de lucrător al Securității în ceea ce îl privește pe domnul Miron Radu.

La data de 21.03.2013, pârâțul Radu Miron a depus **întâmpinare**, prin care a arătat că este absolvent al Școlii de ofițeri de informații promoția 1968 și al Facultății de Drept. A lucrat la U.M. 0800/S. București ca ofițer pe profil de contraspionaj economic până la ieșirea la pensie.

Referitor la numitul [REDACTAT], în baza materialelor primite, arată că, deși au trecut 27 de ani, își amintește că în anul 1985 a primit de la U.M. 0400/K. prin serviciul 150 D.U.I. „Anarhistul”. La primirea dosarului a raportat șefilor săi că dosarul nu este pe profilul activității sale (contraspionaj economic), dar a primit ordin să preia dosarul pe motiv că obiectivul lucrează într-o întreprindere în care avea competență.

În baza acestui ordin a preluat dosarul și a făcut un plan de măsuri. În baza acestor măsuri, în foarte scurt timp, a constatat că [REDACTAT] s-a încadrat bine în câmpul muncii, devenind un strungar fruntaș și conștiincios.

Pentru activitatea și comportarea sa, a fost cooptat în toate acțiunile cu caracter social-politic ale întreprinderii, exprimându-și dorința de reabilitare. Având în vedere aceste aspecte, pârâțul arată că a propus și i s-a aprobat scoaterea de sub urmărire informativă a lui [REDACTAT], închiderea dosarului de urmărire informativă „Anarhistul” și clasarea materialelor la arhivă.

Pentru clarificarea acestui dosar a fost folosită numai rețeaua informativă. Pârâțul precizează că activitatea sa s-a desfășurat numai în baza ordinelor și legilor de la acea dată. Menționează că a contribuit la clarificarea pozitivă a situației lui [REDACTAT] și că în această perioadă nu a avut nimic de suferit.

La data de 05.04.2013, reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, a depus **răspuns la întâmpinare**, prin care solicită instanței să aibă în vedere următoarele aspecte:

Verificarea domnului Miron Radu a fost demarată în urma cererii nr. P 639/09/08.04.2010, adresată C.N.S.A.S. de către un petiționar îndreptățit care și-a exercitat dreptul de acces la propriul dosar, prevăzut de art. 1 al. 7 din OUG 24/2008, cu modificările și completările ulterioare. În această cerere, petentul a solicitat verificarea posibilei calități de lucrător al Securității, în sensul legii, cu privire la toți ofițerii care au contribuit la instrumentarea unor dosare identificate în arhiva C.N.S.A.S. pe numele său. Documentele semnate olograf în dosarul I 234464, studiate în temeiul dreptului de acces, atestă fără dubiu faptul că domnul Miron Radu, în calitate de maior în cadrul Securității Municipiului București, Serviciul 220 (1985, 1986), a contribuit în mod direct la instrumentarea acțiunii de urmărire informativă desfășurată de organele de Securitate împotriva unui cetățean român, strungar la întreprinderea <Steaua Roșie>, fost condamnat politic în anul 1981 pentru comiterea infracțiunii de defăimare a unei organizații socialiste și ofensă adusă autorităților". Domnul Miron Radu invocă în apărarea sa următoarele argumente:

- A semnalat superiorilor ierarhici că „dosarul nu este pe profilul activității mele (contraspionajul economic)", dar „am primit ordin să preiau dosarul pe motiv că obiectivul (persoana urmărită - n. D.I.) lucrează într-o întreprindere în care aveam competență";

- În baza ordinelor a întocmit un plan de măsuri, în baza cărora în foarte scurt timp a constatat că persoana urmărită „s-a încadrat bine în câmpul muncii, devenind un strungar fruntaș și conștiincios. Pentru activitatea și comportarea lui a fost cooptat în toate acțiunile cu caracter social-politic ale întreprinderii, exprimându-și dorința de reabilitare";

A propus și i s-a aprobat „scoaterea de sub urmărirea informativă a lui D.N., închiderea dosarului de urmărire informativă și clasarea materialelor la arhivă"; Pentru „clarificarea acestui dosar, a fost folosită „numai rețeaua informativă", activitatea sa desfășurându-se „numai în baza ordinelor și legilor de la acea dată" fapt pentru care se consideră îndreptățit să afirme că „a contribuit la clarificarea pozitivă a situației" celui urmărit, care „nu a avut nimic de suferit.

Din documentele prezentate în acțiune și a căror autenticitate nu este contestată de pârât, rezultă fără dubiu următoarele:

• Titularul dosarului a fost urmărit din motive politice, după punerea în libertate la finalul executării unei sentințe de condamnare, de asemenea politice. Domnul Miron Radu, care a participat direct la instrumentarea acțiunii de urmărire, avea cunoștință de caracterul politic al condamnării și mai mult, a consemnat în planul de măsuri datat 06.02.1985 faptul că dosarul fusese deschis în 1981 de U.M. 0400/K, datorită comportării pe care titularul o avusese în

penitenciarul de la Galați, mai exact, „pe motivul unor comentarii nefavorabile la adresa unor realizări din țara noastră și a unor denaturări preluate de la emisiunile postului de radio <EUROPA LIBERĂ>” (dosarul 1234464, vol. 1, f. 67-69). Toate acestea, precum și faptul că, potrivit propriilor afirmații, domnul Miron Radu a semnalat superiorilor că dosarul nu prezintă interes pe linie de contraspionaj economic, dovedesc peremptoriu caracterul strict politic al acțiunii de urmărire.

- Măsurile operative propuse de mr. Miron Radu în planul de măsuri din 06.02.1985 nu au constat „doar în utilizarea rețelei informative”, așa cum susține pârâtul în întâmpinarea sa. Dimpotrivă, aceste măsuri au fost complexe, iar punerea lor în aplicare, confirmată de documentele din dosar, a dus la încălcarea unor drepturi fundamentale ale omului, așa cum sunt prevăzute de Pactul Internațional pentru Drepturile Civile și Politice, ratificat de România în 1974, precum și a unor drepturi civile prevăzute de Constituția R.S.R. din 1965. În fapt, interceptarea corespondenței interne și externe, filajul, dirijarea rețelei informative pentru a urmări „comportarea și manifestările acestuia la locul de muncă, dacă continuă să colporteze emisiunile posturilor de radio străine”, „relațiile mai apropiate pe care și le creează în cadrul întreprinderii”, „cunoașterea activității de la domiciliu”, reprezintă încălcări ale dreptului la liberă exprimare, ale dreptului la viață privată, ale secretului corespondenței.

- Încălcarea acestor drepturi civile a avut consecințe directe și imediate asupra vieții profesionale și private a persoanei urmărite, iar cele susținute de mr. Miron Radu în apărarea sa - respectiv, faptul că „în baza acestor măsuri”, obiectivul „s-a încadrat bine în câmpul muncii, devenind un strungar fruntaș și conștiincios”, fiind „cooptat în toate acțiunile cu caracter social-politic ale întreprinderii” și „exprimându-și dorința de reabilitare” - nu pot constitui în nici un caz o justificare a unor abuzuri motivate politic. De asemenea, ordinele superiorilor sau regulamentele interne ale Securității nu pot constitui - din perspectiva definiției legale a noțiunii de lucrător al Securității - excepții în respectarea drepturilor fundamentale ale omului, prevăzute de actele internaționale ratificate de România.

- Afirmația domnului Miron Radu, potrivit căreia „a propus și i s-a aprobat scoaterea de sub urmărirea informativă” a persoanei urmărite, este contrazisă de raportul cu propunerea de închidere a dosarului, document semnat de pârât și datat 19.03.1986 (dosarul 1234464, voi. 1, f. 74-75). În fapt, domnul Miron Radu a propus închiderea dosarului individual și „urmărirea în continuare în evidențele dosarului de obiectiv”. Este evident că prelungirea supravegherii titularului la locul de muncă, în ciuda schimbărilor intervenite în atitudinea acestuia, avea în vedere tocmai prevenirea unor eventuale acțiuni contestatate față de regimul comunist.

Din motivele arătate mai sus, consideră drept nefondate argumentele invocate de către domnul Miron Radu în întâmpinarea sa și solicită admiterea acțiunii în constatarea calității sale de lucrător al Securității astfel cum a fost formulată.

În cauză a fost administrată proba cu înscrisuri.

Analizând actele și lucrările dosarului, Curtea constată și reține următoarele:

În temeiul cererii formulate de petentul [REDACTAT], persoană ce a fost urmărită de Securitate în dosarul nr. I 234464, reclamantul, în mod legal, a procedat la demararea procedurii de verificare a calității de lucrător al Securității în ceea ce îl privește pe pârâțul Miron Radu, care, în calitate de maior în cadrul Securității Municipiului București în anii 1985-1986, a contribuit la instrumentarea acestui dosar.

Dispozițiile art. 2 lit. a din O.U.G. nr. 24/2008 definesc noțiunea de lucrător al Securității ca fiind „orice persoană care, având calitatea de ofițer sau de subofițer al Securității sau al Miliției cu atribuții pe linie de Securitate, inclusiv de ofițer acoperit, în perioada 1945 – 1989, a desfășurat activități prin care a suprimat sau a îngrădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului”.

Din cuprinsul acestei prevederi legale, rezultă că pentru a se putea reține calitatea invocată, trebuie îndeplinite următoarele condiții:

- persoana să aibă calitatea de ofițer, inclusiv acoperit, sau subofițer al Securității în perioada 1945 – 1989,
- în calitatea de mai sus, persoana să fi desfășurat activități prin care a suprimat sau a îngrădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului.

Din înscrisurile depuse de reclamant de la fișele 13-19, inclusiv cele semnate personal de către pârât, Curtea reține că este îndeplinită prima condiție, întrucât pârâțul a avut gradul de maior în cadrul Securității Municipiului București în anii 1985-1986

În cauză este îndeplinită și cea de-a doua condiție întrucât, pârâțul, în calitatea de mai sus, a instrumentat dosarul nr. I 234464 privind pe [REDACTAT] [REDACTAT] ce era urmărit întrucât în perioada în care a fost în penitenciar, fiind condamnat la 5 ani închisoare pentru comiterea infracțiunii de defăimare a unei organizații socialiste și ofensă adusă autorității, a făcut unele comentarii nefavorabile la adresa unor realizări din țară.

Din înscrisul intitulat „raport cu privire la închiderea DUI Anarhistul și clasarea materialelor la C.I.D.” rezultă că pentru urmărirea informativă a lui [REDACTAT] au fost luate măsuri „S” și investigații la domiciliu. De asemenea la dosarul cauzei au fost depuse un număr de 4 note informative obținute chiar de către pârât de la rețeaua sa de informatori, toate privindu-l pe [REDACTAT].

Curtea apreciază că prin aceste măsuri i-a fost îngădit dreptul la viață privată a persoanei urmărite, drept garantat de art. 17 din Pactul Internațional privind Drepturile civile și politice și de art. 12 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Se mai reține că nu are relevanță că în urma măsurilor luate de pârât nu s-au constatat aspecte negative referitoare la persoana urmărită și s-a dispus închiderea dosarului, ci faptul că prin aceste măsuri i s-a îngădit dreptul la viață privată al

persoanei urmărite pentru motive ce nu țin de securitatea statului, ci de exprimarea opiniilor critice ale acestuia față de realitățile sociale din vremea respectivă.

Prin urmare, fiind îndeplinite în cauză toate condițiile legale evocate anterior, Curtea apreciază că prezenta acțiune este întemeiată, urmând a o admite, în temeiul art. 11 raportat la art.2 lit. a din OUG 24/2008, și a constata calitatea pârâtului de lucrător al Securității în sensul legii.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite acțiunea formulată de reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII, cu sediul în București, sector 3, str. Matei Basarab, nr. 55-57, în contradictoriu cu pârâtul MIRON RADU, cu domiciliul în București, sector 1, [REDACTAT].

Constată calitatea pârâtului Miron Radu de lucrător al Securității.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică astăzi 29.05.2013.

Președinte,
Ionuț Cristian Găină

RED. I.C.G./4 ex.